

Tentokrát jsem si počkal, až všechno kolem utichne, a vyplatilo se. Nevěřili byste, co všechno se dá najít v kanclu šéfa blázince. Nicméně aktuální kódy od obou schodišť už mám. Využiju radši to vedlejší a vezmu to nejkratší cestou.

No, plán o nejkratší cestě zkrachoval už u záchodů, uklízečka si tam do uličky postavila vozík. Zatarasenou cestu obíhám okolo hlavního schodiště. A sakra, ta nahluchlá stařena se zrovna šourá se svým smetákem z uličky před jednolůžáky ke svému vozíku. Na patě se otáčím, běžím kousek zpět, proplazím se kolem sesterny, prosvištím kolem dveří svého bývalého pokoje až na konec chodby. Sbiječka už, zdá se, usnul. Vyťukávám kód a kontrolka na mě zeleně mrkne. Sbohem, ústave.